

Stichting Nativitas

Jaarverslag 2022

Colofon

Correspondentieadres
Gebr. Douvenstraat 18
5961 DR Horst

Telefoon
077-3983498

www.kinderenvanflores.nl

E-mail
thdin@kpnmail.nl

Rekeningnummer
NL 56 INGB 0006 4637 71

KvK-nummer
41064232

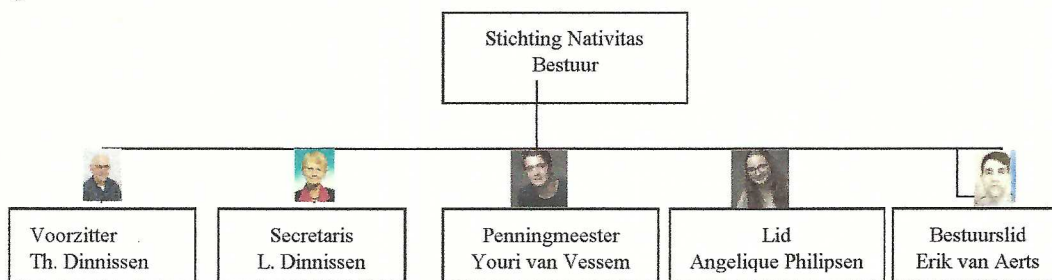
Woord van de voorzitter.

2022 Is het jaar waarin de donkere wolken die zich al een beetje aankondigden in 2021 de stichting Nativitas binnendreven. Behalve de naweeën van covid 19, en de steeds verder achteruitgaande gezondheid van mama, zowel lichamelijk als geestelijk, kregen wij plotseling bericht dat het gehele bestuur en de raad van toezicht van Yayasan Nativitas waren vervangen. Informatie kwam vrijwel niet meer binnen en we kregen van buitenstaanders onheilspellende berichten. Gelukkig kon het in 2020 wegens corona uitgestelde bezoek aan Flores dit jaar wel doorgaan. Helaas moesten we constateren dat de zaken niet zo liepen als we gehoopt hadden en werden we genoodzaakt met Stichting Nativitas een andere weg op te gaan.

Bestuur.

Het bestuur bestaat uit 5 leden: de voorzitter, de secretaris, de penningmeester en twee algemeen bestuursleden.

Er wordt nog steeds gezocht naar uitbreiding van het bestuur, enerzijds omdat een van de bestuursleden wegens drukke werkzaamheden graag wil stoppen en anderzijds, omdat de voorzitter en de secretaris op termijn het stokje willen overdragen aan jongeren.

We hebben goede hoop dit jaar nieuwe bestuursleden te kunnen vinden,

Het bestuur vergaderde 6 keer, waarvan 1 keer via skype. Daarnaast was er regelmatig contact tussen de bestuursleden via internet en de telefoon. Tevens werd regelmatig overleg gevoerd met het bestuur van “De kinderen van Flores vzw” uit België in de Stichting Rupingh uit Amsterdam. Met deze organisaties waren tevens 3 videovergaderingen. De voorzitter en de secretaris bezochten de Stichting Wilde Ganzen in Amersfoort en hadden een beeldgesprek met Partin in den Haag voor overleg en advies.

Herman Vermazeren.

Eind 2021 had Herman Vermazeren zijn afscheid van het Citaverde College gepland (tegenwoordig Yuverta College). Door corona was dit echter 2 keer uitgesteld, daarna koos Herman om er maar van af te zien.

Gelukkig had Stichting Nativitas een koninklijke onderscheiding aangevraagd. Deze werd zeer terecht toegekend. We hadden graag gehad dat die bij het afscheid uitgereikt zou worden. Omdat dit niet kon doorgaan gebeurde de uitreiking de dag vóór Koningsdag.

Mama België.

Op 7 maart werd mama België met vallen en opstaan 87 jaar.

Zoals in het vorige jaarverslag al vermeld is de gezondheidstoestand van Jeanne (mama België) niet zo goed. Ook de leeftijd begint te knagen. Jeanne werd dit jaar weer meerdere keren opgenomen in het ziekenhuis vanwege ernstige hartklachten en ook vanwege een coronabesmetting. Hierdoor kan zij niet meer e-mailen, of telefoneren zonder hulp van derden. Zij kan ook niet meer regelmatig naar de kindertehuizen gaan en zeker niet naar de verder weg gelegen tehuizen. Maar ook bezoek ontvangen is niet altijd mogelijk.

Zij wordt dan wel bijgepraat door een van de bestuursleden van Yayasan Nativitas, maar zoals ze zelf altijd zei: “Om echt iets te weten, moet je het zelf zien”. Bovendien hebben we gemerkt dat de informatievoorziening aan mama erg eenzijdig is. Hierdoor gaan voeling met de dagelijkse werking binnen de kindertehuizen en de toenemende veranderingen in ontwikkelingssamenwerking een stuk aan haar voorbij.

Voor ons als bestuur op zich geen probleem, we zijn mama België dankbaar voor al het werk dat ze deed, voor het voorbeeld dat zij stelde en haar inzet voor de “gewone man”, de mens in nood. En ook voor haar geldt dat er een tijd komt dat je mag rusten van het goede werk dat je gedaan hebt. Zij heeft gewerkt voor 10 en mag dan ook een mooi brandende fakkel doorgeven.

De fakkel overdragen.

De fakkel overdragen is een van de moeilijkste dingen die mama moest doen. Maar ze deed het in 2020 en het liep goed met Grasi, Mieke en Norma als de personen aan het hoofd van Yayasan Nativitas Flores. Ons contact verliep vooral via Norma, de Engelsprekende secretaresse, maar ook via de WhatsApp groep waar ook Grasi en Mieke lid van waren.

Samen met Kor mochten zij met de erfenis van mama doorgaan. Ze werden echter ook geconfronteerd met nieuwe en toegenomen eisen die gesteld worden aan organisaties die steun krijgen uit het Westen. In het bijzonder met toenemende continue evaluatie, rapporteringen, communicatie, ook via sociale media. Werk dat voorheen door mama België gedaan werd en nu door hun moest worden overgenomen. Luc en Marleen (bestuursleden van “De kinderen van Flores VZW België”) werkten samen met ons een eenvoudige rapportage uit, die alle noodzakelijke informatie voor ons bevatte, zonder dat ze dat werk 3 keer moesten doen, omdat ook aan de Indonesische overheid gerapporteerd moet worden.

Er waren nog lacunes, lessen te leren, dingen die konden verbeteren. Vooral het op eigen benen staan. Zelf beslissingen nemen zonder Mama België, verliep niet altijd van een leien dakje.

Plots krijgen we echter onheilspellende berichten, zowel van mensen van binnen als van buiten de organisatie. Mama België kunnen we niet bereiken en niemand anders antwoordt op onze berichten en vragen.

Communicatie naar ons toe komt enkel uit een bepaalde hoek en we willen, maar kunnen deze niet geloven, tot we ermee geconfronteerd worden. Er is een volledig

Handwritten notes in blue ink on the right margin, including a signature and some illegible scribbles.

nieuw bestuur en een nieuwe raad van toezichthouders aangesteld, zonder dat wij dat weten. Het lijkt erop dat een staatsgreep heeft plaatsgevonden.

Op een bepaald moment krijgen we een e-mail van het nieuwe bestuur waarin zij melden dat zij vanaf september 2021 zijn benoemd en nu verantwoordelijk zijn voor de kindertehuizen. Volgens het nieuwe bestuur is alles volgens de geldende wet- en regelgeving verlopen. Volgens het oude bestuur is dit niet legaal verlopen. Voor ons is het zeer moeilijk om van een verre afstand en met teksten louter in het Indonesisch te oordelen wie gelijk heeft.

Wij geven hun het voordeel van de twijfel en proberen een goede samenwerking op te bouwen, met het oog op het welzijn van de kinderen. Mama België staat achter het nieuwe bestuur! We hebben met haar en Kor een videogesprek in januari 2022, maar ook na dit gesprek blijven er veel zaken onopgehelderd. We beslissen om geen geld meer te sturen voordat we alle antwoorden hebben en we

zeker weten dat alles legaal verloopt en dat de communicatie met inbegrip van de rapportages goed loopt.

Maar rapportages blijven grotendeels achterwege. Sporadisch krijgen we maar iets door van het nieuwe bestuur, vragen worden niet of heel laat of onvolledig beantwoord, informatie ontbreekt, of is een puzzel. Telkens opnieuw stellen we dat, als er geen volledige rapportering is en geen antwoord op onze vragen komt, wij ook geen geld kunnen sturen. Ook wij, als bestuurders van stichtingen in Nederland en een vzw in België, dragen een grote verantwoordelijkheid voor het goed besteden van het geld dat ons door de sponsors toevertrouwd wordt.

We krijgen de info dat alles goed loopt, dat er geen problemen zijn. Ook als we hun ermee confronteren dat vrienden in Maumere, die de werking van de tehuizen goed kennen, ons laten weten dat er grote problemen zijn, dat er onvoldoende voedsel is, dat sommige kinderen geen rapport krijgen omdat het schoolgeld niet betaald werd, het salaris van de werknemers niet of niet onvolledig betaald wordt, dan wordt dit alles ontkend.

Contact met het oude bestuur blijft behouden en zij proberen, ondanks tegenwerking van het nieuwe bestuur, de kinderen te blijven helpen. Ook zij geven aan dat de kinderen in de kindertehuizen tekortkomen. Wij zorgen dan ook dat hiervoor middelen zijn, zodat eten naar de tehuizen gebracht kan worden.

De nood om naar Flores te gaan is dan ook zeer groot, we moeten van persoon tot persoon kunnen praten, maar door de coronamaatregelen in Indonesië is dit niet mogelijk. Tot in september 2022.

Eindelijk terug naar Flores

Onze reis was gepland voor oktober 2020, maar werd telkens opnieuw uitgesteld tot september 2022.

We willen de tehuizen bezoeken, maar dit zonder protocol, gewoon wij en de Belgische vrienden die bij ons zijn. Wij willen immers met onze eigen ogen zien hoe het er is en met de mensen ter plaatse spreken.

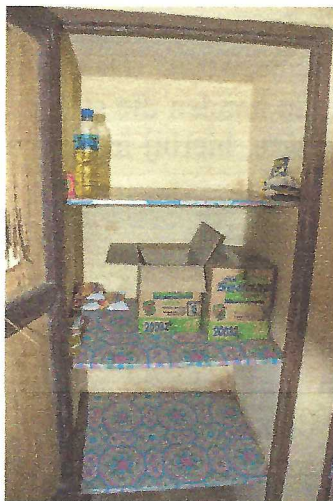
De confrontatie met Flores post-covid was als een stoomwals die over ons heen kwam.

De gevolgen voor de bevolking waren zeer erg: geen werk en geen inkomen. Je zag echter overal de veerkracht, maar voor velen was de veer ook al gebroken. In vele gezinnen kon alleen het oudste kind nog naar school gaan, omdat er slechts geld was om de studie voor één kind te betalen, eten was er meestal ook onvoldoende. Vaak vloeiden er bij ons tranen van onmacht, omdat we niet iedereen konden ondersteunen. En in ons hart leefde de

vraag: hoe zou het zijn met onze mensen, onze werknemers, onze gezinnen en hun kinderen.

Bij het bezoek aan het eerste van “onze” tehuizen komt een rollercoaster van emoties over ons. Wat we zien en horen geeft ons een schok. Het ergste is dat we in alle tehuizen hetzelfde aantreffen.

Elke keer als we bij vorige bezoeken in de tehuizen kwamen, waren we meer dan welkom. Maar nu worden we huilend om de nek gevlogen door de leidsters en krijgen we te horen dat de info die we ontvangen hadden klopt: de voorraadkasten zijn leeg, schoolgeld wordt niet, gedeeltelijk, of te laat betaald, kleding is schaars. Hulp van burens en van de parochie houdt hun overeind. Het loon is al 5 maanden niet betaald. Geen groentetuin meer, geen kippen of varkens aanwezig. En toch zijn de kinderen goed verzorgd met de middelen die ze hebben en de tehuizen zijn kraakhelder. Als we hun dan vragen waarom ze blijven werken onder de gegeven omstandigheden, krijgen we steevast te horen: “We doen het voor de kinderen en voor

I
B
.
i
X
P

Mama België, zij heeft ons geleerd dat wij de handen zijn van God”.

Hulde aan de verantwoordelijke kinderverzorgsters!

Verschillende zaken moeten dringend opgehelderd worden. Overleg is nodig en we besluiten in samenspraak met Luc en Marleen, het oude en het nieuwe bestuur uit te nodigen om samen rond de tafel te gaan zitten en dit op neutraal terrein. Wij willen een duidelijk beeld krijgen van de situatie en proberen om de samenwerking met ons, maar ook met elkaar, weer op de rails te krijgen.

Ondanks alle moeite en overredingskracht wordt de vergadering botweg geweigerd door het nieuwe bestuur. Zij willen enkel vergaderen in hun kantoor en zonder het oude bestuur. Met het oog op het welzijn van de kinderen, geven we toe en op 15 september hebben we een zeer zware vergadering met het nieuwe bestuur en de raad van toezicht.

Voor alle veiligheid nemen we een neutrale tolk (een gediplomeerde lerares Engels) mee. Zij heeft een

schooltje waar kinderen gratis Engelse les krijgen en heeft zo een goed inzicht in de noden op Flores. De tolk krijgt van ons geen enkele voorinformatie, omdat we haar niet willen beïnvloeden en zij in alle neutraliteit kan tolken.

In de vergadering benadrukken wij nogmaals het feit dat geld voor ontwikkelingssamenwerking geen vrijgeleide is voor diegene die het krijgt. Dat er als een goede huisvader mee omgegaan dient te worden en dat er dan ook een goede en tijdige rapportering moet zijn. Ook wij in Nederland en België dragen hierin verantwoordelijkheid en moeten ons verantwoorden tegenover de staat en tegenover de mensen die ons het geld toevertrouwen. Het resultaat van de vergadering is dat men belooft ons de nodige informatie te bezorgen en wel vóór wij thuis zijn uit Indonesië.

Wat we krijgen is een chaos aan informatie, waar nog een zeer belangrijk deel van de benodigde rapportages en het bewijs van legaliteit van het huidige bestuur, aan blijft ontbreken. Na nog een enkele keren over en weer mailen, komt er geen verdere informatie en blijft een begrijpelijk overzicht van de aan ons verstrekte documenten achterwege. Daarnaast krijgen wij een uitspraak van de raad van notarissen uit Kupang in handen die stelt dat de notaris die de benoemingsacte van het nieuwe bestuur opmaakte, hierbij in de fout ging en ook een tuchtsanctie zal opgelegd krijgen.

ly
to
E
X
de

Hoe moet het nu verder?

Met dit alles in het achterhoofd en met een heel zwaar hart, hebben we met de drie organisaties de koppen bij elkaar gestoken en hebben we een beslissing moeten nemen over de toekomst.

Wij hebben het nieuwe bestuur dan ook voor een ultimatum gesteld:

of jullie nemen, samen met de raad van toezichthouders, ontslag en het oude bestuur neemt

het roer weer over, aangevuld met deskundigen door hun voorgesteld en in overleg met ons, de sponsors, aangesteld;

of jullie blijven op je positie, maar dan stopt de steun aan Yayasan Nativitas Flores en helpen we de kinderen op Flores via een andere organisatie verder. Met dien verstande dat iedereen verantwoordelijk blijft voor de verantwoording van de geldbestedingen tijdens zijn bestuursperiode.

Het antwoord dat wij kregen was dat zij geen ontslag nemen en de kindertehuizen onder hun verantwoordelijkheid blijven houden.

Met pijn in het hart hebben we dan ook samen met “De kinderen van Flores vzw” op 27 december 2022, besloten dat wij na tientallen jaren van steun aan Mama België en haar project op Flores (voor Lies en Theo van Nativitas is dat vanaf 1986), de steun aan de kindertehuizen stopzetten.

Maar we stoppen de steun aan de kinderen echter niet. Stichting Nativitas blijft zich inzetten voor de kinderen op Flores en dit nog meer dan vroeger, in samenwerking met

onze Belgische zusterorganisatie De kinderen van Flores vzw en de Stichting Rupingh uit Amsterdam.

Wij willen niet verloren laten gaan wat er in het verleden gerealiseerd werd met steun van onze sponsoren. Dankzij die steun konden wij 5 zorgcentra voor kinderen bouwen, een kantoor, een kleuterschool, een meisjesinternaat, een timmerwerkplaats, een boerderij, een drinkwaterbedrijf, een hydrotherapiecentrum, enz, enz., bovendien konden we ook vele mensen

daadwerkelijk helpen op het gebied van scholing en opleiding, medische zorg, bewustwording, coöperatieve samenwerking, financiële ondersteuning, etc., etc. Maar het allerbelangrijkste: bijna 5000 jonge kinderen kregen door uw steun een menswaardig bestaan!

Wat houdt dit nu concreet in voor de toekomst?

Steun aan de kinderen, zal meer gebeuren door rechtstreekse hulp aan gezinnen, vergelijkbaar wat een Sociale dienst bij ons doet, maar ook door projectwerking, zoals een kleuterschool ondersteunen, door microkredieten, door studietoelagen te verschaffen, etc.

Daarnaast zijn er plannen om een nieuw kindertehuis op te richten. Want er zullen ook altijd kinderen en moeders zijn die tijdelijk onderdak nodig hebben. Maar deze plannen verkeren nog in een beginstadium, mede doordat het niet eenvoudig is om een goede locatie te vinden en dit ook een deel van het budget opslokt. We willen uiteraard zoveel mogelijk geld naar de noodlijdende mensen (educatie, gehandicaptenzorg, enz. laten gaan en zo weinig mogelijk nieuw bouwen. We zoeken op lokaal niveau partners hiervoor die hun steentje letterlijk en figuurlijk willen bijdragen. Hierbij zijn we in nauw contact met onder andere de bisschop van Maumere en Stichting Wilde Ganzen. Maar het betekent ook dat we niet zonder jullie, onze sponsors, kunnen. Zonder jullie hebben wij geen handen om te helpen. Wij doen dan ook een warme oproep aan jullie allen om ons te blijven steunen met uw giften.

T
D
E
K
90

Vastgesteld tijdens de bestuursvergadering van 21 maart 2023 te Horst.

Voorzitter,
Th Dinnissen

Secretaris,
L Dinnissen

Penningmeester,
Y. v. Vessum

bestuurslid,
A Philipsen

bestuurslid.
E v. Aerts